

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Data: 24.10.25

Font: L'Esportiu

Plana: *

<https://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/2587318-no-m-ha-tremolat-mai-el-pols.html>

"No m'ha tremolat mai el pols"

"Crec que s'havia acabat una etapa, i estic content de marxar amb el cap ben alt: el juvenil es va salvar, el filial va pujar i el primer equip es va mantenir"

"Tant de bo es pugui mantenir i, per què no, algun dia fer un pas endavant i acostar-se a primera FEF o al futbol professional. Amb bona inversió i insistència, estic convençut que l'Olot pot arribar-hi algun dia"

Arnau Madrià -GIRONA

Sergi Raset, el dia del seu comiat com a director esportiu de l'Olot / P. GONZÁLEZ / UE OLOT.

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Sergi Raset Reguero (Barcelona, 1975) és un professional vinculat al món de l'esport des de fa dècades. Exjugador amb trajectòria a equips com l'Espanyol, Terrassa, Hospitalet, Girona, Palamós, Figueres i Reus, entre d'altres. Raset també va desenvolupar-se com a director esportiu a Girona i Olot. Actualment és professor d'Educació Física a l'institut Salvador Espriu de Salt, on combina la docència amb la transmissió de valors esportius i educatius. Pares de tres filles, manté un vincle profund amb el futbol català i amb la formació de les noves generacions. La seva carrera combina experiència sobre el camp, gestió esportiva i educació. Precisament, i aprofitant hores mortes entre classes, quedem a prop del centre.

Després de gairebé nou anys, com fa balanç de la seva etapa a l'Olot?

Doncs bé, tinc un molt bon record d'aquests gairebé 9 anys al lot, on he après molt i agafat experiència. Crec que era moment de fer altres coses, però aquesta etapa m'ha format com a director esportiu i m'ha donat un procés molt interessant a nivell futbolístic i de gestió. Em va ajudar també molt l'any i mig que vaig estar al primer equip del Girona.

De qui va ser la decisió?

Sí, crec que és recíproc. Fa una o dues temporades li vaig dir al president que després de nou anys, tot i estar encantat, la feina era molt desgastant. Ell em va animar a tornar a fer un equip competitiu, i amb els canvis a la Junta vam decidir que era el moment de fer-ho amb temps, fent un traspàs correcte de tota la informació. Crec que s'ha acabat una etapa, i estic content de marxar amb el cap ben alt: l'últim any el juvenil es va salvar, el filial va pujar i el primer equip es manté. Hi ha jugadors joves amb molt recorregut com Martí Puigbert, Guillem Ferrés o Xaloc, i tant de bo aquest Olot pugui seguir creixent i situar-se a la part alta.

Va dir "caure i aixecar-se sempre". Creu que aquesta frase descriu l'etapa a l'Olot?

Quan vaig arribar, l'equip acabava de baixar a tercera i hi havia molta il·lusió a la junta, però la situació esportiva era complicada. Vam haver de reconstruir la plantilla i, amb els jugadors que es van quedar i els nous, vam fer un any espectacular i vam pujar a segona B. L'objectiu era mantenir-nos i ho vam aconseguir durant quatre anys, amb bones campanyes a Copa.

I la covid pel mig l'any 2020

Per mi ha sigut l'any més dur de portar. Tot va ser molt difícil, amb parades i partits ajornats, i tot i això vam arribar a l'últim partit depenent de nosaltres mateixos. Contra la Penya Esportiva no vam poder guanyar, i això va comportar un descens. L'any següent vam tornar a pujar. Tot i algun descens posterior, hem aconseguit

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

aixecar-nos i mantenir l'equip a un nivell competitiu, cosa que és molt difícil en aquesta categoria.

On creu que pot arribar l'Olot?

Jo crec que l'Olot és un bon lloc. Sí que és lluny de Barcelona, on es mou tot, i una mica arraconat aquí a la Garrotxa, però es fa una aposta clara per jugadors catalans. És arriscat, però interessant, i la gent s'hi identifica. Tant de bo es pugui mantenir i, per què no, algun dia fer un pas endavant i acostar-se a Primera FEF o al futbol professional. Amb bona inversió i insistència, estic convençut que l'Olot pot arribar-hi algun dia.

El fet de tenir només jugadors dels Països Catalans, li ha dificultat molt la feina?

La part positiva és que treballem amb un nucli més tancat de jugadors que coneixes bé, sobretot catalans i gironins, controlant bé la zona per no deixar escapar cap talent. És cert que davant clubs com el Barça, l'Espanyol o el Girona, poca cosa pots fer, així que cal actuar ràpid i centrar-se en Catalunya i País Valencià, Mallorca... fins i tot amb jugadors que juguen lluny o a l'estranger. Això limita el ventall de fitxatges, però el jugador se sent molt identificat amb el projecte i amb el club, cosa que aporta un plus de proximitat i arrelament.

Quins han estat els moments més difícils en la seva tasca com a director esportiu?

Hem hagut de prendre decisions difícils i importants, com dir a jugadors amb molta història a l'Olot que creiem que ja no podia competir com nosaltres volíem, malgrat que ells encara es veien capaços de competir. Sempre he intentat dir-ho amb claredat i respecte, tal com m'hauria agradat rebre-ho a mi. Els moments més complicats són quan toca prescindir d'un entrenador amb qui has treballat estretament i que fins i tot ha aconseguit ascensos; però com a director esportiu cal prendre decisions sense tremolar, convençut i mantenint el respecte. I a mi mai m'ha tremolat el pols. Hi ha qui ho ha entès i ho ha agraït, i d'altres que no, i en aquests casos la relació s'ha trencat.

Com valora la trajectòria competitiva: més orgull o frustració?

No, perquè l'alegria d'aconseguir un ascens és brutal. Hem fet primers en dues ocasions i una altra vegada segons, passant pel playoff, i la satisfacció de guanyar molts partits i acabar allà dalt és enorme. Aconseguir un ascens és molt difícil en qualsevol categoria, i aquesta recompensa compensa tots els moments difícils; sens dubte, és quelcom que la gent recorda tota la vida.

Ara és professor. L'esport i l'educació han d'anar més de bracet?

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

El nivell esportiu i educatiu van de bracet, perquè estem gestionant futbolistes que, abans de tot, són persones. L'educació és bàsica i imprescindible: bons hàbits, respecte i una manera adequada de transmetre valors són fonamentals. A Olot, un dels projectes clau és l'entorn, perquè el futbol també és social i local. A través del futbol podem oferir eines socials, fomentar que la gent surti de casa, conegui altres persones, faci esport i socialitzi. Per als adolescents, això és especialment important, perquè els ajuda a triar un camí positiu, lluny de males companyies o altres temptacions, i a gaudir d'un esport que els agrada i els fa senti bé.

Una classe i un vestidor..

Sí, està clar. Tot i que tenen objectius diferents, els dos grups són persones que cal gestionar i a qui cal ensenyar coses. A l'institut, s'aprenen valors i continguts, mentre que al futbol cal assimilar conceptes tècnics i tàctics per poder guanyar partits i entendre l'estratègia de l'entrenador. Al final, en ambdós casos es tracta de gestionar persones.

Ha tingut molts tècnics –Flores, Mercader, Agné, Gonzalvo, Gratacós, Javi García...– Què el va marcar de cadascun d'ells?

Dels entrenadors s'aprenen coses. A la meua època com a jugador, fins als anys 90, molts entrenadors no t'ensenyaven tants conceptes tècnics o tàctics; es sobreentenia que ja els havies de saber. Després, fins que em vaig retirar el 2008, els entrenadors ja tenien un concepte tàctic més marcat, amb més vídeo, treball individual i per línies. Tot ha evolucionat.

Va viure en una era de canvis en el món professional, no?

Sí, crec que sobretot a nivell tàctic hi ha hagut molta evolució. Abans el futbol estava més centrat en l'estat anímic, la intensitat i l'agressivitat; ara els entrenadors, que estan molt més formats i obligats a tenir títol, treballen conceptes tàctics molt més elaborats. També ha canviat molt l'aspecte físic: abans el treball era general, i ara és individualitzat segons la posició, amb cura de l'alimentació, descans i càrregues adaptades. Tant a nivell físic com tàctic, s'ha fet un pas important.

Té l'espina clavada de no debutar al futbol professional?

Sí, com a jugador vaig estar a punt de passar de tercera a segona en dues ocasions. L'any amb el Terrassa vam fer playoff a Màlaga i també amb el Girona, tot i que ja era gran i tenia problemes al genoll; vaig haver de fer una artroscòpia i físicament no hauria pogut aguantar el futbol professional. Amb l'Espanyol vaig fer dues pretemporades amb el primer equip, però no vaig jugar cap partit oficial. El que m'ha faltat, com a molts futbolistes, és arribar a jugar a futbol professional, que és l'objectiu de tots.

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Per l'han tractat com un professional, al cap i a la fi.

Sí, sí, ho he fet molts anys i estic molt content de la trajectòria. Des dels 18 anys amb l'Espanyol juvenil i B, passant per Terrassa, Hospitalet, Girona, Palamós, Figueres i Reus, he gaudit molt i he conegut molta gent. A més, mentre jugava vaig aprofitar per formar-me i estudiar, i ara m'he pogut dedicar a director esportiu i a la gestió, compartint-ho amb la docència. Em sento un privilegiat per tot això.

En la seva retirada, tant el cap com el cos li van dir prou?

És una bona pregunta. Quan vaig acabar al Girona em van oferir la coordinació del futbol base i vaig acceptar; amb el genoll ja patia molt i sabia que havia de cuidar-me. Havia viscut l'ascens a segona A i el canvi generacional a Montilivi, i vaig sentir que la meua etapa com a futbolista havia acabat. En Javi García em va convèncer d'anar a Banyoles, però jo ja volia enfocar-me en la gestió. Començar al futbol base del Girona i portar la direcció esportiva em va il·lusionar i m'ha permès seguir vinculat al futbol; ja porto gairebé 15 anys dedicat a la gestió esportiva.

I està buscant altres projectes esportius, ara?

No, ara estic fent de professor 100% però estic obert a qualsevol projecte esportiu interessant que surti. I una mica tota aquesta experiència que he anat acumulant al llarg d'aquests anys amb Girona i Olot, m'agradaria poder-la aplicar en qualsevol altre projecte que pugui sortir.

I aquest diumenge, un derbi Olot-Girona B.

Sí, i un partit molt interessant. Dos equips que han començat bé: l'Olot ha punxat una mica darrerament, però el Girona sorprèn amb una arrancada sòlida amb jugadors joves. És un equip amb qualitat i potencial individual, i l'Olot, tot i els mals resultats anteriors, també mostra solidesa i bon joc. Preveig un partit igualat, amb ambdós equips buscant la pilota, atacant i generant ocasions. Serà futbol atractiu, amb accions individuals que poden decantar el resultat, i un partit per gaudir i de què sentir-se orgullós, especialment en aquesta categoria.

LES FRASES

Ara estic fent de professor 100%, però estic obert a qualsevol projecte esportiu interessant que surti

El nivell esportiu i educatiu van de bracet, estem tractant futbolistes que, abans de tot, són persones

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

**Sempre he intentat dir-ho tot amb claredat i respecte, tal com
m'hauria agradat rebre-ho a mi com a jugador**

**És cert que davant clubs com el Barça, l'Espanyol o el Girona, poca
cosa pots fer, així que cal actuar ràpid**